

ԱԳՌԱԽ ՈՒ ԵՐԿՈՒ ԿԱՐԱՊՆԵՐԸ

Ամրան վերջին տաք օրերն եին:
Աստաղին մէկ կողմը գետակ մը կար,
իսկ միւս կողմը՝ հսկայ խնձորենի մը,
որուն վրայ հպարտ ագռաւ մը կ'ապրէր
Եւ անդադար կը ճչար:

Օր մըն ալ երկու կարապներ
ճամբորդութեան ընթացքին, արեւուն
ճառագայթներէն պաշտպանուելու
համար, ուզեցին հանգչիլ խնձորենիին
տակ: Անոնք խաղաղօրէն գոցեցին իրենց
աշքերն ու քևացան:

Ճիշդ այդ վայրկեանին, ագռաւը ճչաց
ծառին վրայէն:

- ՀԵ՞յ, դո՞ւք: Ուրկէ՞ Եկած էք Եւ ի՞նչ
կ'ընէք իմ ծառիս տակ:

- Մենք շա՞տ հեռու տեղէ մը հասանք
այստեղ: Ուզեցինք քիչ մը հանգստանալ
Եւ Ետքը դարձեալ ճանապարհ մը
կտրել,- պատասխանեցին կարապները:

Պարծենկոտ ագռաւը մտածելով որ
ինք ամենեն լաւ թոշուն է, ըսաւ.

- Լա՛, Եկ՛քմրցինք: Ան որ առանց դադարի թոշի եւ ամենեն երկար հեռաւորութիւնը
կտրէ՝ կը յաղթէ: Իսկ պարտութղը՝ կը գործադրէ այս, ինչ որ իրմէ կը պահանջուի:
Կարապները քանի մը անգամ մերժելէ Ետք, ստիպուած յօժարեցան
ագռաւին առաջարկին:

Մրցումը սկսաւ:

Նախ, ագռաւը ամբողջ ուժը տրամադրած բաւական
յառաջացաւ, սակայն կարճ ժամանակ մը Ետք յոզնեցաւ
Եւ ուզեց հանգստանալ:

Կարապները այնպիսի թոշուններ են, որոնց
համար շա՞տ դիտին է երկար ճանապարհներ
թռչիլ:

Բայց իմմական խնդիրը ինն էր, որ
ագռաւը հասած էր գետակի մը, որ
ամբողջովին շուրերով
շրջապատուած էր Եւ ինք լողալ
չէր գիտեր: Այնքա՞ն յոզնեցաւ,
այնքա՞ն յոզնեցաւ, որ այլեւս
չդիմացաւ Եւ գետակին մէջ
ինկաւ ու սկսաւ ճչալ:

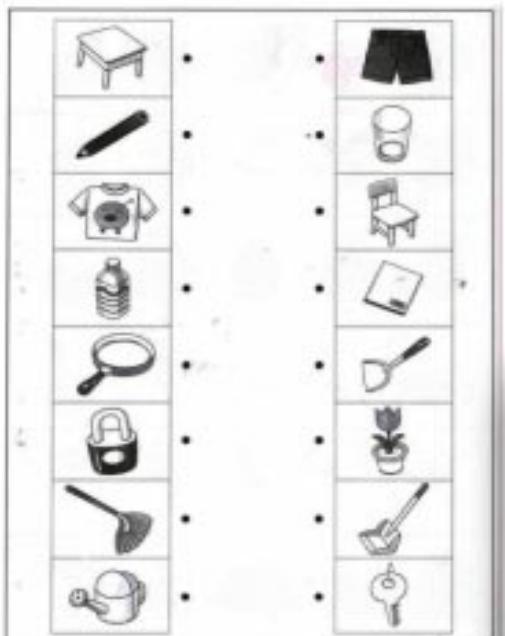
- Օգնութի՛ւն, օգնութի՛ւն:
Պիտի խեղդուիմ: Օգնեց՛ք:

Կարապները հեռուեն
տեսան զինք Եւ անմիջապես
օգնութեան փորձացին, հակառակ անոր,
որ ագռաւը անարգած էր զիրենք:

Ագռաւը թեկուզ այս անգամ
ազատեցաւ, սակայն իր հպարտութեան
պատճառով այս փորձառութիւնը
ապրեցաւ:

Ուրեմն՝ սիրելի՝ փոքրիկներ, Եթէ նոյնիսկ
իմանաք թէ որոշ բանի մէջ բացառիկ էք՝
մի՛ հպարտանաք:

Կրնա՞ս իւրաքանչիւր պատկեր իր յարմարագոյն զոյգին միացնել:

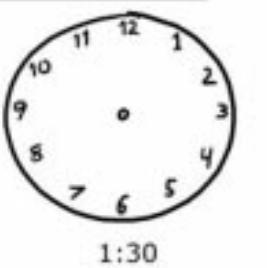
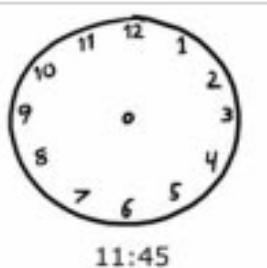
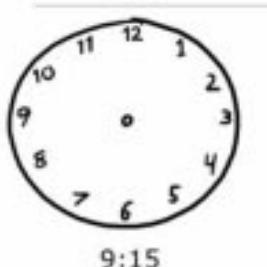

Կրնա՞ս լուծել: Գծանկարներուն տակ դրուած թիւերուն համաձայն գումարե՛:

$$\begin{array}{ll}
 \text{Sun} + \text{Scissors} = \bigcirc & \text{Clock} + \text{Sun} = \bigcirc \\
 \text{Owl} + \text{Muffin} = \bigcirc & \text{Tree} + \text{Tree} = \bigcirc \\
 \text{Camera} + \text{Scissors} = \bigcirc & \text{Ball} + \text{Sun} = \bigcirc \\
 \text{Cupcake} + \text{Muffin} = \bigcirc & \text{Scissors} + \text{Cupcake} = \bigcirc \\
 \text{Scissors} + \text{Tree} = \bigcirc & \text{Muffin} + \text{Camera} = \bigcirc \\
 \text{Muffin} + \text{Clock} = \bigcirc & \text{Cupcake} + \text{Owl} = \bigcirc
 \end{array}$$

Ժամանակը ի՞նչ ցոյց կու տայ: Ստորեւ դրուած ժամերուն համաձայն սլաքները գծե՛:

2

Խոհարար իր առարկաները կորսնցուցած է:
Գտի՛ր եւ գունաւորե՛ զանոնք:

ԿԱՐՄԻՐ ՎԱՐԴԻԿԸ ԵՒ ԶԻՒՆԱԹՈՅՐԸ

Ծաբաթ մը հազիւ անցած էր այս օրեն, երբ աղջիկները առաջին անգամ հանդիպեցան թզուկին, որոշեցին ձուկ որսալու երթալ եւ ուղղուեցան մօտակայ լիճ մը: Յանկարծ անոնք տեսան, որ թզուկն ալ այստեղ է եւ ինք ալ ձուկ կ'որսայ: Թզուկը շատ կ'ուրախանար երբ պատիկ ձուկ մը բռնէր եւ կը բարկանար երբ ձուկ մը փախչէր եւ չկարենար բռնել: Անգամ մը երբ ան կարթը նետոց ջուրին մէջ, խոշոր ձուկ մը եկաւ, կերը կլեց եւ փախաւ: Թզուկը եղեգին ծայրէն բռնած էր: Ան շատ աշխատեցաւ որ բռնէ զայն, բայց ձուկը աւելի ուժով էր: Չիչ մնաց որ իյնար լիճին մէջ: Ակսաւ օգնութիւն խնդրել: Աղջիկները անմիջապէս իրեն օգնութեան վազեցին: Թզուկը բռնեցին եւ սկսան դէափի իրենց քաշել: Զիւնաթոյրը կը պոռար թզուկին. «Զգէ՛ կարթը, ձգէ՛, թող ձուկը տանի զայն որ ազատիս», թզուկը պատասխանեց. «Ի՞նչ անխելք աղջիկ ես, չե՞ս տեսներ որ մօրուքս փաթթուած է թելին եւ չեմ կրնար եղեցն ազատիլ»:

Ի՞նչ ընէին աղջիկները, մկրատ մը հանեցին եւ կտրեցին մօրուքին ծայրէն: Իսկ թզուկը տեղեն ցատկեց, կարծէս օծ մը խայթած ըլլար զինք: «Ո՛վ անխելք աղջիկներ, դուք պիտի զղաք ձեր ըրածին համար»: Ապա, փոխանակ շնորհակալ ըլլալու, բարկացած շալկեց տոպրակը, որ դրած էր ծառերուն մէջ եւ ճամբան շարունակեց:

Աղջիկները զարմացած հետեւեցան իրեն, մինչեւ որ թզուկը անհետացաւ ծառերուն մէջ:

Իսկ ո՞ւր մնաց արջուկը: Արդարեւ, երբ ան հեռացաւ բարեկամներուն տունեն, զաղտնիք մը ունէր որ ոչ ոքի յայտնած էր:

Ուրիշ օր մը, մայրիկը իր երկու աղջիկները քաղաք դրկեց, որպէսզի գնումներ կատարեն:

Ճամբան «Վարդիկ, Վարդիկ, նայէ՛ այս մեծ թզունին որ թեւերը կը թափահարէ եւ կը դառնայ ժայռերուն շուրջ», - ըսաւ Զիւնաթոյրը: «Բայց ասիկա արծիւ է», - ըսաւ Վարդիկը: Ճիշդ այդ միջոցին տեսան, որ արծիւ ժայռերուն վրայէն վեր բարձրացաւ՝ ահաւոր պոռչտուրով մը: Աղջիկները աւելի ուշադրութեամբ նայեցան եւ տեսան, որ արծիւ իր մագիները միշրճած է նոյն թզուկին հագուստներուն մէջ եւ կը պատրաստուի զայն յափշտակել: Երկու քոյրերը անմիջապէս բռնեցին թզուկին մօրուքն եւ սկսան դէափի իրենց քաշել զինք: Բաւակա՞ն վեր ու վար քաշքէլն ետք, վերջապէս արծիւ յոգնեցաւ, ձգեց թզուկը ու թռաւ:

Իսկ թզուկը փոխանակ շնորհակալութիւն յայտնելու, սկսաւ յանդիմանել աղջիկները ծանր խօսքերով. «Ո՛վ անխելք աղջիկներ, գեղեցիկ հագուստներս պատռեցիք եւ մօրուքս բզբստեցիք, ձեր այս ըրածը պիտի յիշեցնեմ ձեզի եւ վրէժս պիտի լուծեմ ձեզմէ»:

Երկու աղջիկները անմեղօրէն սկսան խնդալ: Թզուկը բարկացած նայեցաւ իրենց եւ պատրաստուեցաւ զանոնք ապտակելու: Ճիշդ այդ միջոցին, անտառին մէջ սարսափելի ձայն մը լսուեցաւ: Թզուկը տեղեն չկրցաւ շարժիլ: Արջն էր, որ արագ-արագ ծառերուն մէջեն կը մօտենար: Արջին աչքերէն կրակ կը բարձրանար: Թզուկը սկսաւ աղաքել անոր, սակայն արջը չձգեց որ թզուկը հեռու փախչի, զօրաւոր հարուած մը իշեցուց անոր քթին բերնին, ու տեղն ու տեղը գետին ձգեց զայն:

Երկու քոյրերը շատ վախցան եւ սկսան փախչիլ: Սակայն արջը կանչեց անոնց ետեւն. «Վարդիկ, Զիւնաթոյր, ես ձեր բարեկամն եմ, մի՛ վախնաք»: Երկու քոյրերը ուրախութեամբ ետ դարձան, սկսան ցատկուտել եւ արջին հետ միասնաբար տուն վերադարձան:

Հազիւ տուն հասած էին, յանկարծ արջը գեղեցիկ երիտասարդի մը վերածուեցաւ: Երկու քոյրերն ու մայրիկը շատ զարմացան: Երիտասարդը ըսաւ. «Ես թագաւորին տղան եմ, այդ թզուկը գողցաւ թագաւորութեան գոհարեղէններն ու զանձերը: Ես այդ զանձերուն պատասխանատուն էի: Զիս դատեցին եւ ըսին. «Մինչեւ զտնես զանձերը, արջ պիտի դառնաս»: Այսպէս՝ արջ դարձայ ու անդադար թզուկը փնտռեցի: Դիմա զտայ զայն ու զանձը եւ վերադարձայ իմ նախկին վիճակիս»:

Վարդիկին, Զիւնաթոյրին եւ Մայրիկին ուրախութիւնը անբացատրելի էր: Թագաւորին տղան Վարդիկին ձեռքը խնդրեց եւ Զիւնաթոյրին խնդրեց որ ամուսնանայ եղբօրը հետ: Մայրիկը համաձայնեցաւ եւ բոլորն ալ թագաւորին պալատը փոխադրուեցան, ուր ամուսնութեան խրախնաքներ կազմակերպուեցան:

Երկու քոյրերը ամուսնացան թագաւորին երկու զաւակներուն հետ եւ բոլորը միասին շարունակեցին իրենց երջանիկ կեանք:

(Վերջ)

ՀՆՁԻՒՆԵՐ

Մլաւող կատուի մը, անցնող օդանաւի մը կամ մարդոց խօսակցութեան հանած աղմուկը ինչիւններ են: Բոլոր ինչիւնները, որոնք կը լսենք արդիւնքն են օդի տեղափոխութեան:

ԳԵՐՁԱՅՆԱՅԻՆ ՊԱՅԹԻՒՆ

Կարգ մը օդանաւեր ձայնեն աւելի արագ կը թռչին: Երբ ձայնի արագութեան հասնին, գերձայնային պայթիւն մը կը յառաջացնեն:

ԱՐՁԱԳԱՆԳ

Ձայնի ալիքները ընդհանրապէս իրենց աղբիւրէն կը հեռանան եւ ետ չեն վերադառնար: Բայց երբ արգելքի մը հանդիպին, կը վերադառնան արձագանգ մը ստեղծելով: Քարայրի մը մեջ պոռացե՞ք եւ դուք վերստին պիտի լսեք ձեր ձայնին արձագանգը:

ՁԱՅՆԻ ԱՐՁԳՈՒԹԻՒՆ

Ձայնի ալիքները աւելի արագ կը շրջագային հաստատուն մարմիններուն եւ հեղուկներուն մեջ, քան` կազերուն, ինչպէս՝ օդին: Պարապութեան մեջ ձայն գոյութիւն չունի, որովհետեւ ալիքները փոխադրող նիւթ չկայ:

